

[Indenrigsministeren.]

umuligt at gennemføre lovforslaget, så det får virkning for det valg, som nu står for døren. Valglisten er allerede udarbejdet, og det er i de store kommuner umuligt indenfor den frist, der gives kommunerne til at arbejde med denne sag, at finde frem til de vælgere, der skal opføres på valglisten, hvis disse bestemmelser bliver vedtaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Ja, jeg må gøre den højtærede indenrigsminister opmærksom på, at hvem der end er skyld i, at dette lovforslag ikke er sat til behandling og færdigbehandlet før jul, vi har i hvert fald ingen skyld i det. Vi har ingen som helst indflydelse på det. Hvorvidt indenrigsministeren har personlig indflydelse på det, ved jeg ikke. Det plejer ganske vist at være sådan, at der forhandles mellem tingets ledelse og den for den pågældende ressort ansvarlige minister om, hvornår og hvorledes sagerne skal behandles, men jeg ved i hvert fald, at regeringen og regeringspartiet i meget høj grad har indflydelse på, hvilke sager der sættes til behandling her i tinget og hvornår, så jeg kan ikke tro, at det er fuldkommen uden forbindelse med socialdemokratiet og regeringen, at det er gået, som det er gået. Men det behøver vi i og for sig ikke at diskutere, for den højtærede indenrigsministers påstand om, at nu er det for sent, er ganske urigtig. I 1945 hævdede socialdemokratiet ved hr. Johs. Hansen — og en vis kommunal indsigt har han vel, og en vis kommunal indsigt havde vel socialdemokratiet også i 1945 —, at blot man inden jul fik vedtaget et lovforslag, som ændrede opholdsbestemmelsen fra 15. november til 15. februar, kunne valglisten nå at blive lavet om og lavet færdige, så kommunalvalget kunne komme fra hånden i begyndelsen af marts. Det ville være meget vanskeligt for kommunerne, det kan enhver se, men socialdemokratiet hævdede dengang, at det var muligt. Det drejer dette forslag sig ikke om, det drejer sig om, hvem der skal slettes eller ikke slettes af de valglisten, der er udarbejdet, og den højtærede indenrigsminister sagde selv, da han havde ordet første gang, at det er ganske vist ikke så vanskeligt. Jeg tror heller ikke, det er så vanskeligt. Man har formodentlig ikke foretaget disse sletninger af valglisten endnu, og det må være muligt under alle omstændigheder.

Hvis man vil undgå at støtte forslaget under henvisning til, at det desværre ikke

er sat til behandling i folketinget før jul, så ville det se pænere ud, om man sagde rent ud: vi har ønsket at sabotere dette forslag, og derfor sørgede vi for, at det kom til forhandling så sent, at vi kunne bruge det sene tidspunkt som et påskud til at sige, at vi ville så forfærdelig gerne, men vi kan desværre ikke. Jeg synes ikke, den højtærede minister skulle have indladt sig på hele denne argumentation, og jeg synes altså også, at selvom det er kommet så sent, kan man godt klare den tekniske side af sagen, hvis man skynder sig lige så meget, som man har lovet at skynde sig med det af venstre stillede forslag om amtsrådsvalgene.

Men det, det drejer sig om, er, hvorvidt der er god vilje, og det har jeg ønsket besked om. Jeg har fået at vide, at der er almindelig sympati; det har det ærede medlem hr. Holger Eriksen også sagt, men det ærede medlem hr. Holger Eriksen forsømte en gunstig lejlighed til at sige, hvordan denne sympati vil give sig udslag, for det havde uægtelig interesse. Jeg tænker her ikke blot på, hvorledes socialdemokratiet vil stemme, når forslaget kommer til tredje behandling, men også på, hvorvidt forslaget skal syltes i et udvalg. Den slags har vi også oplevet før, og det vil vi jo formodentlig, selvom vi muligvis ikke kan afpresse det ærede medlem hr. Holger Eriksen besked derom under denne debat, få klar besked om, når vi ser, hvorledes det går med udvalgets nedsættelse, for da kan man jo — hvad skal jeg sige — optræde som vejrprofet, alt efter som kommunisterne kommer med i udvalget eller ikke kommer med i udvalget. Det er jo sådan, at hvis socialdemokratiet bekendtgør sympati for en sag, men ikke ønsker den gennemført, sørger det for, at kommunisterne ikke kommer i udvalget, men at restforbundet, som formenes at være modstander af sagen, kommer i udvalget, og derfor er jeg i dette tilfælde uægtelig noget spændt.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen stiller med patos spørgsmålet om, om en 23-årig da er gammel, for hvis en 23-årig er gammel, hvordan vil det så være med os? Det ærede medlem hr. Harald Nielsen har jo lært almindelig regning i skolen. Det ærede medlem har i hvert fald lært addition, sammenlægning. Han ved, at der er fire år imellem valgene, og at en 23 års valgretsalder altså i gennemsnit er en 25 års valgretsalder, og i mange tilfælde bliver man 27 år, før man kan udøve den kommunale valgret.

Nu kan man jo altid stille det således